

kjendelse, end at de have været gavnlige for Officerstanden. De have i mine Tanker paa en dobbelt Maade været Officererne til Gavn, først derved, at de have forhindret unge Officerer fra at indlade sig i Ægtekab, uden at de besad de dertil allernødvendigste Midler; dernæst have de stiftet den væsentlige Nytte, at de have ansporet, have opmuntret Officererne til, naar de ønskede at gifte sig, da at skaffe sig de dertil fornødne Midler ved at tilægge sig Kundskaber og Færdigheder, hvorved de kunde forsøge deres oeconomiske Midler; dette er skeet ved Informationer, ved Lærereposter, litteraire Arbejder o. s. v. Paa den Maade er der ikke saa Officerer, som have kunnet erhverve saameget, som var fornødent for at kunne leve anstændigt som gift. Man vil derimod kunne erindre, at naagtet en Officer har en saadan privat Fortjeneste, som jeg har nævnt, kan han dog ikke erholde Giftermaalstilladelse; men denne Indvending troer jeg ikke, betyder stort, thi Erfaringen vil have vist, at naar en Officer har kunnet godt-gjøre, at han havde et anstændigt Udkomme til at ernære en Familie med, vil Tilladelsen ogsaa være bleven ham givet. Jeg troer saaledes, at disse Hindringer have stillet Sagen paa et ganske hensigtsmæssigt og godt Standpunkt, idet de Officerer, som havde den største Energi og Dygtighed til at overvinde de Vanskeligheder, der vare i veien for at skaffe sig Udkomme, have naaet deres Maal og faaet Giftermaalstilladelse, hvorimod de andre, som ikke have haft den samme Energi, som ikke have anvendt den samme Flid og Anstrængelse, ere forblevne ugifte til deres eget Gavn; thi man maa ikke troe, at en Officer, der gifter sig paa en ringe Gage og uden nogetsomhelst Hjælpemiddel, kan andet end leve et høist fortrykt Liv, som Nar efter Nar nedbøier hans Sind og gjør ham mindre stiftet til den Virksomhed han har paataget sig.

Det næste Spørgsmaal, jeg skal tillade mig at opholde mig ved, er, om de nuværende Forhold ere saaledes, at hine Betingelser ikke længere ere fornødne. Jeg skal da villigen indromme, at ved Armeepleanen af 1842 ere Officererne stillede i et bedre Forhold; de ere langt bedre gagerede end tidligere; men dog

har, som den høitærede Krigsminister bemærkede, en Secondlieutenant endnu ikke mere end 440 Rbd. og en Premierlieutenant 560 Rbd. — ved Infanteriet have de, som bemærket, noget mindre. Men ved Siden af denne bedre Gageing, som man dog vist vil erkjende, ikke er tilstrækkelig til at ernære Familie med, maa man erkjende, at Fordringerne til Livet og den huuslige Indretning og Alt, hvad dermed staaer i Forbindelse, ere stegne i en saa høj Grad, at det er ligesaa vanskeligt nu at leve gift for en Lieutenant, som tidligere. Dertil kommer, at Officererne nu ere ganske anderledes beskæftigede med Tjenesten, end i forrige Tider; der levnes dem derfor nuomstunder ikke megen Tid til at beskæftige sig med andre Arbejder; og, naar man dertil føier, at Officerernes Opholdssted er meget precair, som vi have seet i de senere Aar, saa følger deraf, at de med noget større Vanskelighed nu end tidligere kunne skaffe sig et sikkert privat Erhverv. Det forekommer mig saaledes, at det vilde være i høj Maade betænkeligt, hvis man vilde have disse Bestemmelser, og det forekommer mig, at det da skeer paa en særdeles overilet Maade. Det er et Spørgsmaal, der fortjener den nøieste Undersøgelse, førend man beslutter sig dertil. Det er et Spørgsmaal, som angaaer en stor Klasse af Officerer og deres tilkommende Familier, og man skal vist være vaersom med at føie sig eller give efter for et Duffe, som jeg gjerne troer, er temmeligt almindeligt, naar man ikke tillige kan være overbevist om, at man derved virkelig forbedrer Officerernes Stilling, som jo er det, det kommer an paa her. Men har jeg Betæneligheder ved at bidrage til at have de tidligere Bestemmelser, vil jeg have endnu flere Betæneligheder ved at gaae ind paa det Forslag, som her foreligger til Antagelse. Det deler Officererne i to Klasser, nemlig dem, der ere myndige, og dem, som ikke ere myndige. Det er vist saa, at en fyltmyndig Mand ogsaa bør have Ret til at bestemme sig for, om han vil indlade sig i Ægtekab eller ikke; men derved bør der dog vistnok nøie lægges Mærke til, om ogsaa den, der er i den fuldmyndige Alder, er i den Stilling, at han kan ernære en Familie, eller ikke; men dette er vistnok